

ANDREAS HAGERUP.

For en Del af de yngre og yngste Ornithologer var Hagerups ornithologiske Virken ikke meget kendt; som Forfatter var han lidet produktiv, og i de senere Aar indskrænkede hans Arbejder i saa Henseende sig til mindre Artikler og Meddelelser her i Tidsskriftet; i Foreningens Møder og Udflugter tog han kun sjældnere Del, hvad allerede hindredes ved, at hans Bopæl var borte fra Hovedstaden; men de, der kendte ham nærmere, véd, at med Hagerup gik bort en Mand, der hele sit Liv havde næret en aldrig kølnet Interesse for og Kærlighed til Fuglene, som fra sine unge Aar til sit Livs allersidste Dage havde været en omhyggelig og flittig Iagttager af deres Færden og sad inde med Kundskaber om Fugle — særlig sit Fædrelands — som kun de færreste; hans Syslen med Fugle var en Del af ham selv og har sikkert alle Dage voldt ham oprigtig Glæde. Som det er gaaet saa mange, begyndte Hagerups Interesse for Fuglene med Ægsamling, for hvilken han i mange Aar var meget ivrig; i den sidste Snæs Aar forøgede han næppe Samlingen. Iagttagelsen af Fugle i det Fri, var det, som væsenligst interesserede ham, og at færdes med ham ude, var altid en Glæde; han havde ingen Specialitet, kendte Fuglenes Reder og Æg, Smaafuglenes Sang, Vadernes forskellige Dragter og Flugtbilledet af de Fugle, som trak over.

Hagerup var i Tidernes Løb kommen i Berøring med en meget stor Del af danske Ornithologer, og med en Kreds af de ældre blandt dem stod han i stadig og trofast Forbindelse. Skal man maale hans Betydning for dansk Ornithologi, maa den for en Del siges at ligge deri, at han for en Aarrække tilbage, da Ornithologien ikke dyrkedes her hjemme med den Kraft og under de Forhold som nu, var en af dem, der virkede stadigt og ivrigt, dannede en Overgang til og banede Vejen for den nyere Tid; det var da rimeligt, at Hagerup var blandt dem, man først hen-

vendte sig til, da D. O. F. blev stiftet, og at han kom ind i dens Bestyrelse, hvor han til sin Død var Næstformand.

Til Hagerups Navn er knyttet det første Fund af Gransanger som Ynglefugl i Danmark. Navnet »Gyvfugl« paa de om Natten trækkende Skarer af Ænder skyldes ogsaa ham, ligesom Kendskabet til det store, ejendommelige Træk af væsentligst Svømmefugle af forskellige Arter, der ved Efteraarstid gaar over Koldingegnen.

Af Hagerups literære Arbejder omhandlede, besynderligt nok, det største Fugle i Grønland; det var Resultatet af hans unge Dages Grønlandsophold; hans senere Arbejder drejede sig saa at sige alle om danske Fugle; hvad han overhovedet har skrevet, vil ses af efterfølgende Liste. I sin Tid havde han planlagt en større Afhandling om de i danske Kirker ynglende Fugle, nærmest de forskellige Uglearter, Taarnfalk og Allike. Det var hans Hensigt her igennem at vise de paagældende Arters Udbredelse i Landet og at gøre Rede for deres Yngleforhold; en Tid lang var han stærkt optaget heraf, samlede et meget stort Materiale, tegnede Kort over Udbredelsen o. s. v., men desværre fik han aldrig Arbejdet fuldført.

Hagerup, der af Livsvirksomhed var Arkitekt, var født i Store Solt ved Flensborg 24 November 1856. Efter at have taget Afgang fra Akademiet i 1884 var han i 2^{1/2} Aar fra April 86 til Oktober 88 i Grønland som Assistent ved Kryolitbruddet Ivigtut; efter Hjemkomsten derfra boede han i Viborg til 1893, da han bosatte sig i Kolding, hvor han oparbejdede en stor Virksomhed, der har sat sig smukke Spor, saavel i Byen selv som adskillige andre Steder. Hans Helbred havde altid været godt, indtil han i Foraaret 1919 blev angrebet af en Nyresygdom, der nødvendiggjorde en Operation; efter denne indtraadte vel en Bedring, han udskreves fra Hospitalet og haabede efter en Rekonvalescenstid atter at kunne genoptage sin Virksomhed, men Tilstanden forværredes, og han døde 20 Oktober 1919.

Hagerups forskellige Arbejder vil altid lade hans Navn være knyttet til dansk Ornithologi; de Mænd, med hvem han var kommen i Berøring under sin Syslen med Fugle, satte megen Pris paa ham, tiltrukne saavel af hans Kendskab til og Interesse for det fælles Emne som af hans stilfærdige, venlige Væsen, der dog ingenlunde manglede Lune; og Mindet om ham vil altid leve hos dem.

O. H.

Liste over Hagerups ornithologiske Arbejder*):

1. Some Account of the Birds of Southern Greenland, from the Mrs. of A. Hagerup. Edited by Montague Chamberlain (The Auk, Vol. 6, 1889).
2. The Birds of Greenland. Edited by Montague Chamberlain (Boston, 1891).
3. Steppenhuhn-Invasion in Dänemark 1888. (Ornithol. Monatschr. Aarg. 16, 1891).
4. Vorkommen der Seeschwalben und Möven in Jütland. (Ibid., Aarg. 19, 1894).
5. Gransangeren ynglende ved Kolding. (Naturen og Mennesket Bd. 11, 1894).
6. Vintergæster blandt Fuglene. (Ibid., Bd. 11, 1894).
7. Yngler Stæren 1 eller 2 Gange aarlig? (Ibid., Bd. 13, 1895).
8. Halvtamme Maager ved Fyrskibe. (Ibid., Bd. 14, 1895).
9. »Kirkefugle«. (Flora og Fauna, Aarg. II, 1900).
10. Vogelzug während Gewitters. (Ornithol. Monatschr., Bd. 30, 1905).
11. Høgesangerens (*Sylvia nisoria* Bechst.) Udbredelse i Danmark (D. O. F.'s T., Aarg. 1, 1906).
12. Fugletræk ved Kolding i Oktober 1906. (Ibid., Aarg. 2).
13. Fuglefristeder. (Ibid., Aarg. 4, 1909—10).
14. Medd. fra de danske ornithol. Stationer for 1910. (Ibid., Aarg. 5, 1910—11).
15. Medd. fra de danske ornithol. Stationer for 1911. (Ibid. Aarg. 6, 1911—12).
16. Ornithologisk Julebrev (Ibid., Aarg. 7, 1912—13).

*) Forskellige mindre Meddelelser om enkelte Arter er ikke nævnte.